

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 340/05
25.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Milene Inić-Drecun, Gorana Čavline, Bate Cvetkovića i Nikole Mićunovića, članova veća i savetnika Vesne Veselinović, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog trinaest krivičnih dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Nišu, branioca optuženog advokata AB i oštećenog BB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Nišu K broj 156/04 od 05. 11. 2004. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. ZKP, dana 25. 04. 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

I UVAŽAVANJEM žalbe Okružnog javnog tužioca u Nišu PREINAČUJE SE samo u pogledu odluke o kazni presuda Okružnog suda u Nišu K broj 156/04 od 05. 11. 2004. godine, tako što Vrhovni sud optuženom AA za trinaest krivičnih dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, za koja je oglašen krivim tom presudom zadržava kao pravilno utvrđene pojedinačne kazne zatvora u trajanju od po 1 (jedne) godine za svako krivično delo, pa ga za navedena dela u sticaju OSUĐUJE na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 31. 05. 2004. do 05. 10. 2004. godine, a ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog izjavljena protiv iste presude, a prvostepena presuda u nepreinačenom delu POTVRĐUJE.

II ODBACUJE SE kao nedozvoljena žalba oštećenog BB izjavljena protiv iste presude

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Nišu K. broj 156/04 od 05. 11. 2004. godine, optuženi AA oglašen je krivim za trinaest krivičnih dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, za koja su mu u smislu člana 41. i 42. OKZ, utvrđene pojedinačne kazne zatvora u trajanju od po 1 godine za svako krivično delo, pa je za navedena dela u sticaju na osnovu člana 48. OKZ, osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i 6 meseci, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 31. 05. 2004. do 05. 10. 2004. godine.

Istom presudom optuženi je obavezan na osnovu člana 193. i 196. ZKP da sudu na ime troškova krivičnog postupka plati 42.510,00 dinara i na ime sudskog paušala 5.000,00 dinara, a sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude.

Tom presudom oštećeni VV, GG, DD, ĐĐ, EE, ŽŽ, ZZ, II, JJ i KK, su radi ostvarenja imovinsko pravnog zahteva upućeni na parnicu na osnovu člana 206. stav 2. ZKP.

Protiv ove presude žalbu su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Nišu zbog odluke o krivičnoj sankciji sa predlogom da Vrhovni sud preinači prvostepenu presudu, tako što će optuženom izreći jedinstvenu kaznu zatvora u dužem vremenskom trajanju.

- Branilac optuženog, zbog odluke o krivičnoj sankciji i odluke o troškovima krivičnog postupka, sa predlogom da Vrhovni sud preinači prvostepenu presudu, tako što će optuženom izreći jedinstvenu kaznu zatvora u kraćem vremenskom trajanju, a na ime nagrade braniocu po službenoj dužnosti dosuditi iznos od 76.500,00 dinara na ime odbrane pred prvostepenim sudom i iznos od 18.750,00 dinara na ime sastava žalbe, a optuženog osloboditi od dužnosti da u celini naknadi troškove krivičnog postupka, kao i da optuženi i njegov branilac budu obavešteni o sednici veća drugostepenog suda.

- Oštećeni BB zbog imovinsko pravnog zahteva sa predlogom da Vrhovni sud preinači prvostepenu presudu tako što će odlučiti o njegovom imovinsko pravnom zahtevu.

Republički javni tužilac je u svom podnesku Ktž. broj 470/05 od 17. 03. 2005.godine predložio je da Vrhovni sud Srbije uvaži žalbu Okružnog javnog tužioca u Nišu i preinači pobijanu presudu u pogledu odluke o kazni i optuženom izrekne kaznu zatvora u dužem vremenskom trajanju, žalbu branioca optuženog odbije kao neosnovanu, a žalbu oštećenog BB odbaci kao nedozvoljenu.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca i branioca optuženog, kao i u odsustvu optuženog koji nije nađen na adresi iz spisa predmeta, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni žalbenih navoda i mišljenja Republičkog javnog tužioca našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povredu krivičnog zakona na koje Vrhovni sud kao drugostepeni uvek pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, a povodom žalbi Okružnog javnog tužioca i branioca optuženog, Vrhovni sud nalazi da se žalbom Okružnog javnog tužioca osnovano, a žalbom branioca optuženog neosnovano pobija prvostepena presuda zbog odluke o kazni.

Prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve okolnosti iz člana 41. OKZ, koji su od značaja za odmeravanje kazne optuženom, ali je utvrđenim olakšavajućim okolnostima a to su korektno držanje optuženog pred sudom, kajanje zbog izvršenih krivičnih dela, činjenica da se radi o mladoj osobi bez stalnog zaposlenja, da je odrastao u nepotpunoj i disharmoničnoj porodici sa elementima čestog zapuštanja i nedovoljno adekvatnih emocionalnih i drugih investicaja roditelja prema njemu, što je predstavljalo nepovoljan element u strukturisanju njegove ličnosti, da je sva krivična dela za koja je osuđen tom presudom izvršio u kraćem vremenskom periodu, da ni prema i jednom oštećenom nije primenio silu, niti je bilo koga od njih povredio, a kojima je dao karakter osobito olakšavajućih okolnosti, pridao veći značaj nego što oni objektivno zaslužuju, dok utvrđenim otežavajućim okolnostima koje se ogledaju u jačini ugroženosti zaštićenog dobra, brojnosti izvršenih krivičnih dela i ranijoj osuđivanosti optuženog zbog istovrsnih krivičnih dela, nije dao adekvatan značaj, te mu je izrekao neopravdano blagu jedinstvenu kaznu. Stoga je Vrhovni sud uvažio žalbu Okružnog javnog tužioca u Nišu a odbio žalbu branioca optuženog, i optuženom zadržao kao pravilno utvrđene pojedinačne kazne zatvora u trajanju od po 1 godine za svako od trinaest krivičnih dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, za koja je prvostepenom presudom oglašen krivim, a potom ga za navedena dela u sticaju osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 godina u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru, nalazeći da je ona srazmerna težini i društvenoj opasnosti izvršenih krivičnih dela, kao i krivičnoj odgovornosti optuženog, te predstavlja nužnu i dovoljnu meru za postizanje svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o troškovima krivičnog postupka, a povodom žalbe branioca optuženog, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilnom primenom člana 193. i 196. ZKP utvrdio visinu troškova krivičnog postupka i obavezao optuženog da na ime istih plati sudu 38.250,00 dinara na ime nagrade braniocu po službenoj dužnosti, 3.500,00 dinara na ime troškova veštačenja, 760,00 dinara na ime troškova dovođenja optuženog na glavni pretres, kao i na ime paušala iznos od 5.000,00 dinara. Stoga je po oceni Vrhovnog suda, neosnovan žalbeni navod branioca optuženog kojim ukazuje da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio iznos troškova krivičnog postupka kada je optuženog presudom obavezao da plati 38.250,00 dinara na ime

nagrade branioca po službenoj dužnosti, jer su isti obračunati u skladu sa važećom Advokatskom tarifom u vreme preduzimanja odbrane optuženog, kao što je neosnovan i žalbeni navod branioca optuženog da je prvostepeni sud trebalo da oslobodi optuženog od dužnosti da naknadi u celini troškove krivičnog postupka imajući u vidu da je optuženi mlad i radno sposoban, te plaćanjem ovih troškova ne bi bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog.

Vrhovni sud nalazi da je žalba oštećenog BB nedozvoljena imajući u vidu da iz njenih navoda proizilazi da se prvostepena presuda pobija zbog imovinsko pravnog zahteva, pa kako u konkretnom slučaju Državni tužilac nije preuzeo gonjenje od oštećenog kao tužioca, to u smislu člana 364. stav 4. ZKP, oštećeni nije ovlašćen da presudu pobija po ovom osnovu.

Stoga je na osnovu člana člana 388. i člana 391. stav 1. ZKP, Vrhovni sud odlučio kao u izreci presude, pod I, a na osnovu člana 387. ZKP kao u izreci pod II.

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Veselinović, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpravka

MĐ